

Mel Gibson - 2012

publicat la 6 Ianuarie 2006

Noul film al lui Mel Gibson si Sfarsitul Lumii dupa mayasi (2012)

de Bogdan I. Stanciu (Altermedia)

Dupa realizarea celui mai de succes film independent din toate timpurile, "The Passion of the Christ", Mel Gibson pregateste o noua pelicula care va fi lansata in aceasta vara: "Apocalypto". Filmările sunt realizate in Mexic si, dupa cum putem deduce din trailer, (click [aici](#) pentru a-l vedea) subiectul "graviteaza" in jurul epopeii "**Popol Vuh**" a stravechii civilizatii maya. Mai mult, "**Apocalypto**" este turnat integral in limba maya, iar distributia e compusa din actori indigeni.

Pe crestini, numele noii productii a lui Gibson ii duce in primul rand cu gandul la ultima carte a Sfintei Scripturi, Apocalipsa, in care Sfantului Apostol si Evanghelist Ioan i se releva viziunea sfarsitului lumii. Fara a fi departe de adevar, o idee mai clara despre intentiile regizorului vom avea daca tinem cont ca [Popol Vuh](#), textul sacru al nativilor mezoamericani, prevede in viitorul imediat un eveniment cosmic cataclismic, ce va marca finalul civilizatiei cunoscute si nasterea uneia noi. Acesta va avea loc, conform calendarului mayas, in **4 Ahau 3 Kankin** (13.0.0.0.0) - vezi nota de subsol - corespunzator datei "noastre" de 21 decembrie 2012.

"Popol Vuh" si Apocalipsa dupa mayasi

Mayasii erau un popor avansat. Exceptionali matematicieni si astronomi, ei au conceput unul din cele mai precise calendare cunoscute de om, mai exact decat cel gregorian utilizat azi. Calendarul lor a fost alcatuit in urma observarii minutioase a soarelui, a planetelor si a stelelor din Calea Lactee. Astronomii maya cunosteau - inca nu se stie cum - locatia exacta a centrului galaxiei, dand o importanta deosebita nasterii si disparitiei stelelor din acest spatiu.

Mayasii intelegeau diferit timpul fata de omul modern de azi. Noi vedem timpul ca fiind linear; el poate fi incetinit, dupa cum chiar a demonstrat teoretic Albert Einstein,

insa "curge" intr-o singura directie. Prin contrast, mayasii credeau ca timpul "curge" in cicluri care se repeta periodic, la finele fiecaruia incepand unul nou, si ca ciclurile temporale isi au originea in Centrul Cerului, denumit de ei **Hunab Ku**, un fel de "pantece cosmic" care a dat nastere lumii noastre si care o va distruge pentru a face loc alteia. **Hunab Ku**, pentru care mayasii aveau in scrierea lor si o ideograma (**foto 2**), era asimilat zeului suprem, Creatorul.

De altfel, Calendarul Lung maya, care se va incheia la 21 decembrie 2012, este intemeiat pe acest principiu al ciclicitatii.

Mayasii, in plus, posedau cunostintele necesare privind fazele solare, ceea ce este vital pentru calcularea unui calendar precis. Magnificele piramide maya sunt perfect aliniata dupa solstitii si echinoclii. Spre exemplu, piramida de la [Chichen Itza](#) a fost construita in asa fel incat, in timpul echinocliilor, soarele in apus arunca o umbra semanand perfect cu cea a unui sarpe, coborand pe treptele dinspre nord ale constructiei. Sarpele acesta este reprezentarea alegorica a zeului **Kukulcan** - la mayasi sau **Quetzalcoatl** - la azteci (nume insemnand "sarpele cu pene", foto 3) asimilat ulterior de populatiile Americii Latine lui Iisus Hristos.

Un asemenea efect poate fi obtinut doar posedand cunostinte arhitecturale si astronomice exceptional de precise. Acestea au fost mostenite de poporul maya, de la o inca si mai veche si mai misterioasa civilizatie: aztecii. Aztecii au ridicat la Teotihuacán ("Orasul Zeilor"), langa Mexico City, Piramida Soarelui (**foto 4**), inchinata aceluiasi zeu **Quetzalcoatl**.

Piramida este aliniata cu constelatia Pleiadelor, pe care si egiptenii au luat-o in calcul la constructia ansamblelor de la Gizeh. De altfel, s-a constatat ca exista o legatura intre credintele religioase stravechi ale mayasilor, egiptenilor si sumerienilor, in special in modul in care acestia se raportau la creatia universului, a rasei umane si la viitor.

Mayasii au calculat data incheierii actualului ciclu temporal bazandu-se pe cunoasterea matematicilor, studiind indeaproape periodicitatea ciclurilor astronomice si sincronicitatea acestora cu evenimentele din natura si din viata umana. Ei acordau mare atentie spiritualitatii, intelegand bine rolul pe care constiinta umana il joaca in schimbul de informatii cu natura. Astfel, credeau ca ingerand anumite plante, in timpul rugaciunilor rituale, li se vor deschide usile perceptiei si se va ridica valul care impiedica omul sa comunice direct cu Creatorul.

Bazandu-se pe aceasta combinatie intre divinatii si calcule matematice, ei au aflat, in mod incredibil, inca de acum 4.000 de ani, ca pe 21 octombrie 2012 va incepe alinierea soarelui nostru cu Ecuatorul Galactic si cu stelele din centrul Cailor Lactee!

Alinierea culmineaza, conform calculelor mayase - confirmate de savantii moderni - in ziua solstitiului de iarna, **4 Ahau 3 Kankin** (13.0.0.0) sau 21 decembrie 2012, in

calendarul nostru. La aceasta data, lumina si umbra il vor proiecta pe "Sarpele cu pene" coborand pe treptele piramidei Chichen Itza, care la baza au un cap mare de sarpe sculptat in piatra. Acest fenomen se petrece de doua ori in fiecare an, insa la solstitiul de iarna al lui 2012, ceva special se va intampla.

La apus, umbra marginii de N-V a piramidei va proiecta un tipar de lumina care imbratiseaza si ilumineaza capul de sarpe sculptat de la baza scarilor. Intr-o perioada de 32 de minute, sarpele, alcatuit din aceasta alternanta de lumina si umbra, va cobori pe pamant, pe masura ce soarele paraseste fiecare treapta, mergand din varf pana la baza. Pe langa aceasta, pe 21 decembrie 2012 in jurul orelor 11:11, coada sarpelui proiectata din varful piramidei va tinti exact inspre constelatia Pleiadelor, intr-o aliniere asemanatoare celei pe care o au piramida lui **Quetzalcoatl** din Teotihuacán sau piramidele egiptene de la Gizeh.

Atunci, cred mayasii, odata cu revenirea pe pamant a lui **Quetzalcoatl**, lumea noastra se va sfarsi prin foc, iar "pantecele cosmic" **Hunab Ku** va dea nastere unui nou soare, numit de mayasi "Cel de-al Saselea Soare", iar o alta lume mai evoluata se va naste.

Ce spun savantii moderni?

Indiferent cat de reticenti am fi, e imposibil sa nu tinem seama de cosmogonia vechilor popoare mezoamericane. Asta pentru ca, pe langa exceptionalele dovezi de acuratete si precizie furnizate de calendarul maya si de constructiile lasate mostenire de civilizatiile disparute, unele descoperiri ale ultimilor ani ne pun pe ganduri.

In primul rand, oamenii de stiinta au confirmat ceea ce mayasii stiau de mult: anume ca la data solstitiului de iarna 2012, soarele se va afla in "aliniamentul galactic", adica va fi pe aceeasi linie cu Ecuatorul Galactic (linia care imparte in doua calea Lactee, divizand-o in 2 hemisfere sau lobi, **foto 5**).

Aliniamentul apare ca rezultat al precesiei echinoctiilor. Precesia este cauzata de faptul ca pamantul "se clatina" foarte incet pe axa sa, schimbând astfel pozitia echinoctiilor si solstitiilor cu cate un grad la fiecare 71,5 ani. Intrucat soarele la solstitiu are o largime de doar o jumatate de grad, rezulta ca soarelui la solstitiul de iarna ii sunt necesari 36 de ani pentru a trece prin Ecuatorul Galactic. Alinierea exacta intre centrul soarelui, asa cum este vazut de pe pamant, si Ecuatorul Galactic, a avut loc in 1998 (dupa Jean Meeus in **Mathematical Astronomy Morsels**, 1997); la un calcul simplu, adunand

1998 cu +/- 18 (jumătatea lui 36), rezulta ca soarele este aliniat cu Ecuatorul Galactic la fiecare solstitiu de iarna între 1980 și 2016.

Daca asemenea aliniamente au mai aparut în anii 3000 I. C. și 1500 I. C., deosebirea este ca, de aceasta data, la 21 decembrie 2012, centrul soarelui nu doar ca se va afla pe aceeași linie cu Ecuatorul Galactic, dar el se va suprapune chiar peste Centrul galaxiei (vezi imaginea).

În plus, cu ocazia aceleiași alinieri, Taietura Neagra (regiune de praf interstelar de la nordul Centrului Galactic până dincolo de constelația Acvilei, marcată în imagine ca "Dark Rift") pe care mayasii o cunosteau și o numeau Drumul Negru (**Xibalba be**), se întinde exact peste Ecuatorul Galactic, în locul în care soarele se va afla în 2012. Aceasta zonă este vizibilă cu ochiul liber la munte sau acolo unde aerul este curat, ca o panza albă pe cerul nopții.

Astronomii moderni, cu instrumente avansate, au descoperit în centrul Căii Lactee o imensă "gaură neagră" care emite radiație gamma de înaltă energie și care, periodic, înghite stele și respectiv năste altele. Publicația [The Journal of Astronomy and Astrophysics](#) oferă mai multe amănunte. Folosind date primite de cele patru telescoape ale complexului [High Energy Stereoscopic System](#) (H.E.S.S.) localizate în Namibia (Africa) (**foto 6**), savanții au concluzionat: "centrul galaxiei gazduiește un număr de potențiale surse de raze gamma, inclusiv o masivă gaură neagră cu masă de circa 10.000 de ori mai mare decât a soarelui, ramăsite ale exploziilor unor supernove și posibil o acumulare de particule de «materie neagră»".

Datorită faptului că articolele AIM sunt adesea copiate pe diverse forumuri și apoi preluate de alte reviste și site-uri, fără a specifica originea lor, vă informăm că adresa acestui articol este <http://aim.active.ws/?a=169> și este publicat la Active Information Media.

Dacă descoperirea în sine nu este una excepțională – se pare că multe galaxii au asemenea gauri negre în centru – alte dovezi sunt de natură să furnizeze noi elemente pentru descifrarea misterului. Sau dimpotriva, pentru adâncirea lui...

În martie 2005, astronomul dr. Scott Hyman de la Sweet Briar College (SUA) a făcut [un anunț tulburător](#) în prestigioasa revistă științifică **Nature**. Analizând semnalele radio de joasă frecvență provenite din centrul Căii Lactee, captate cu telescoapele de la Socorro (New Mexico), dr. Hyman și colegii au detectat un semnal clar, pe care l-au calificat drept "emisie coerentă". Acesta se compunea din 5 emisii radio de energie egală, care durau câte 10 minute fiecare și se repetau la intervale de 77 de minute, pe o perioadă de 7 ore, între 30 septembrie și 1 octombrie 2002. Descoperirea i-a făcut pe Scott Hyman și întreaga comunitate astronomică "să se scarpine de cap", după expresia autorului articolului.

Ar putea fi ciudatele "murmure", detectate de dr. Hyman in centrul galaxiei noastre, o cauza a schimbarilor climatice abrupte pe care le resimtim azi? Deocamdata nu s-a putut stabili asa ceva. Insa catastrofele naturale se inmultesc cu viteza exponentiala, modificarile climei sunt evidente pentru oricine. Savantii au detectat comportamente extreme si stranii in soare, avand efecte asupra atmosferei pamantului si efecte masurabile asupra altor planete ale sistemului nostru solar.

Sa fim mai degraba sceptici sau ...

Exista intr-adevar legaturi intre "aliniera galactica" din 2012 si intensificarea fenomenelor naturale extreme? Va fi 21 decembrie 2012 data la care un eveniment de proportii cataclismice va distruge civilizatia umana? Nu avem inca de unde sa stim acest lucru, iar pe internet sustinatorii si adversarii teoriei poarta dezbateri intense, cu argumente solide si dintr-o tabara, si din cealalta (vezi de exemplu alignment2012.com si diagnosis2012.co.uk).

Totusi, majoritatea celor pe care intr-adevar ii intereseaza subiectul se pot consola la gandul ca vor trai acele clipe pentru a confirma sau infirma, ei insisi, profetiile.

Note:

- Calendarul maya, vizibil in prima imagine din articol, incepe in 12 august 3114 i.C. si se incheie la 21.12.2012 (notat 13.0.0.0.0). El contine 5 subdiviziuni temporale. In ordine de la cea mai mica la cea mai mare acestea sunt (in transcriere aproximativa): k'in, winal, tun, k'atun, baktun. Kin inseamna o zi, winal, o perioada de 20 de zile (asemanatoare cu luna noastra), tun este un an de 360 de zile iar k'atun, 20 de ani a cate 360 de zile fiecare. In fine, baktun reprezinta o perioada de 400 de ani, adica 20 de k'atuni.